

Αντί Επιλόγου

Ζώντας στην YOLO εποχή

Τρίπτυχο I: Οικονομικές κρίσεις – Πανδημίες (π.χ. COVID19) – Νέες τεχνολογίες και μορφές οργάνωσης (π.χ το διαδίκτυο/κινητά τηλέφωνα και η τηλεργασία/τηλεκπαίδευση)

Τρίπτυχο II: Ανάγκη για αλλαγή και περιπέτεια – Έλλειψη νοήματος στην ζωή – Ένδεια ποιοτικού χρόνου στο πλαίσιο της ισορροπίας οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής.

Μήπως όμως υπάρχει κάποιου είδους σύνδεση μεταξύ των ανωτέρω δύο τριπτύχων;

Ήταν οι περιβαλλοντικές συνθήκες (βλέπε τρίπτυχο I) που επηρέασαν καταλυτικά (βλέπε τρίπτυχο II) τους εργαζομένους, επιφέροντας ένα σοκ σταδιοδρομίας (stop and think moment) και δημιουργώντας την νέα τάση YOLO (You Only Live Once). Όταν οι εργαζόμενοι – και ιδιαίτερα οι υπάλληλοι γραφείου (white-collar workers) – ανακαλύπτουν ότι «η ζωή είναι μικρή» και αποφασίζουν να κατέβουν από τον αέναο τροχό της καθημερινής ρουτίνας – ορίζοντας ότι δεν θέλουν να μοιάζουν με ένα μικρό ποντικάκι στο κλουβί του αλλά να πραγματώσουν τα κρυφά τους όνειρα.

Μετά την YOLO επιφοίτηση, κάποιιοι αποφάσισαν ότι «Ζωή είναι αυτά που πραγματοποιείς με αυτή» (Life is what you make of it) και ότι ο μισθός είναι απλώς ένα εργαλείο για να ζεις και όχι αυτοσκοπός (Wage as a mean to live and not as purpose), με αποτέλεσμα να πραγματοποιήσουν τις κατωτέρω ενέργειες:

1. Ανάλυση προσωπικού οικονομικού και επαγγελματικού ρίσκου για μια επιχειρηματική δραστηριότητα που έχει νόημα (π.χ. από ναυτικός έγινε αμπελοκαλλιεργητής σε ένα νησί του Αιγαίου)



Image by [RebecaT](#) from [Pixabay](#)

2. Εξισορρόπηση Επαγγελματικής και Προσωπικής Ζωής (work life balance) με λιγότερο μισθό αλλά ανθρώπινες συνθήκες εργασίας (π.χ. από τεχνοκράτης σε πρωτεύουσα του εξωτερικού σε ψηφιακό νομάδα στο μικρό χωριό του στην Ήπειρο)
3. Συμμετοχή στα κοινωνικά και πολιτικά δρώμενα με προσφορά εθελοντικής εργασίας ώστε να απολαύσει ο άνθρωπος την ικανοποίηση μέσω της προσφοράς (π.χ. συμμετοχή σε δράσεις καθαρισμού των παραλιών και δασοπροστασίας) ή των προσωπικών φιλοδοξιών και ενδιαφερόντων (π.χ. συγγραφή ενός βιβλίου)

Τα τελευταία χρόνια η τριπλή πρόκληση της επιχειρηματικότητας είναι: πως γιγαντώνεται η υγιής ανάπτυξη της οικονομίας έχοντας ταυτόχρονα την βέλτιστη κοινωνική και

περιβαλλοντική συμπεριφορά. Με άλλα λόγια, η ισόρροπη/αειφόρος ανάπτυξη είναι το νέο ζητούμενο.

Περνάμε από το μοντέλο του σταθερού (υψηλού ή/και εξασφαλισμένου) μισθού και τις κρατικοδίαιτες επιχειρήσεις, σε ένα νέο, ευέλικτο, δυναμικό και καινοτόμο οικονομικό μοντέλο με μεγαλύτερο άμεσο ρίσκο (μισθός και ασφάλεια εργασίας), αλλά ποιοτικότερες έμμεσες αποδόσεις (ζωή σε αρμονία με το περιβάλλον και ολική ποιότητα ζωής) .

Ειδικότερα, όταν αυτές οι ανάγκες και ιδέες μετουσιώνονται σε νέες μορφές επιχειρηματικής δραστηριότητας (κοινωνική, γυναικεία, νεοφυής, νεανική), ο ενθουσιασμός γίνεται ευκαιρία καριέρας και επαγγελματικής ανέλιξης.

Η επιχειρηματικότητα γίνεται το εθνικό μας πλεονέκτημα. Η βιώσιμη επιχειρηματικότητα – αυτή που βασίζεται σε βαθύτερες ολιστικές αρχές

και αξίες – έχει την δυνατότητα βελτίωσης όχι μόνο του ατομικού αλλά και του γενικού βιοτικού επιπέδου της χώρας, αξιοποιώντας το εγχώριο ανθρώπινο δυναμικό και δημιουργώντας παράλληλα προϋποθέσεις επαναπατριsmού του ξενιτεμένου ανθρώπινου δυναμικού (brain gain).

Ατενίζοντας το μέλλον: From YOLO to WwW

Μήπως όμως η εποχή YOLO (You Only Live Once – Ζούμε Μόνο Μια Φορά), είναι ο προπομπός του WwW (World without Work – του Κόσμου χωρίς Εργασία) και της Age of Leisure (Εποχή της Αναψυχής).

Χρήστος Μπεζιρτζόγλου
Αρχισυντάκτης



Illustration by Nathalie Lees